Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

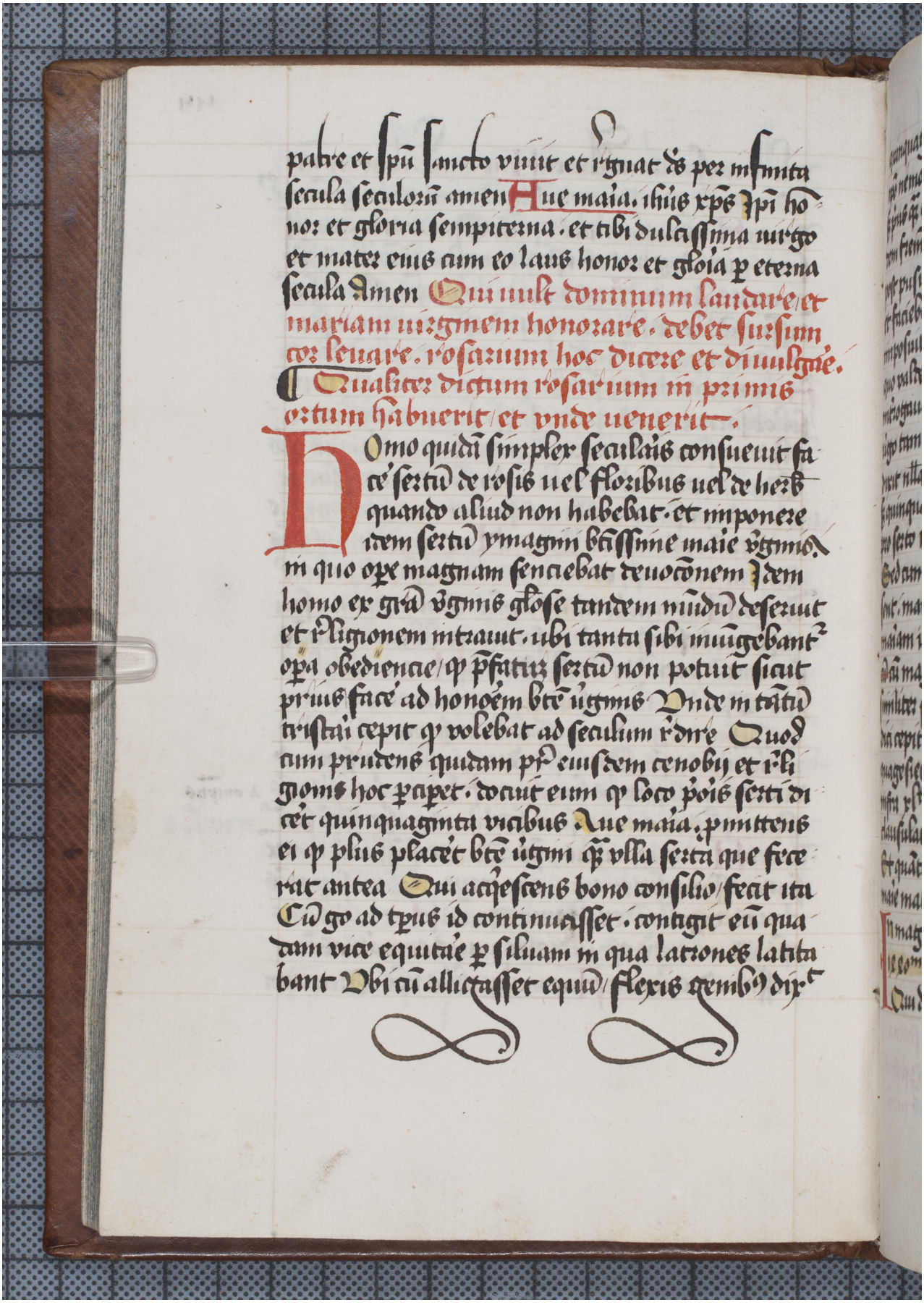

patre et spū ſc̄o vnus et r̄gnat d̄s per m̄ſm̄ta
ſeculā ſeculoꝝ amen Aue maia. ihūs xp̄s ꝓpi ho
nor et gl̄oria ſempiterna. et tibi dulciſſima virgo
et mater eius cum eo laus honor et gloia p eterna
ſeculā Amen Qui vult dominum laudare/et
mariam virginem honorare. debet ſurſum
cor leuare. r̄ſarium hoc dicere et diuulgare.
Qualiter dictum r̄ſarium in primis
ortum habuerit/et vnde uenerit.

Homo quidā ſimpler ſeculāis conſueuit fa
cere ſertū de roſis uel floribus uel de herb
quando aliud non habebat. et imponere
idem ſertū ymagini bēatiſſime maie v̄gīnis
in quo ope magnam ſentiebat deuocōnem Idem
homo ex gra v̄gīnis gloſe tandem mundū deſeruit
et r̄ligionem intrauit. ubi tanta ſibi inūgebant
opa obediencie/ꝙ ꝓfectus ſertū non potuit ſicut
prius facere ad honorem bēe v̄gīnis Vnde in tēptū
triſtari cepit ꝙ volebat ad ſeculum r̄dire Quod
cum prudens quidam pr̄ eiusdem cenobij et r̄li
giosus hoc ꝓpet. dicit eum ꝙ loco pois ſertī di
cere quinquagintā vicibus Aue maia. ꝓmittens
ei ꝙ plus placet bēe v̄gīni ꝙ̄ vlla ſertā que fece
rat antea Qui acceſſens bono conſilio/fecit ita
Cui go ad tpus id continuaſſet. contigit eū qua
dam vice equitare ꝑ ſiluam in qua latrones latita
bant Vbi cū allectaſſet equū/flexis genibꝰ dix̄t